

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

MINUNEA

DE LA MARGINEA GADAREI

DUMINICA A 5-A DUPĂ RUSALII
(*Vindecarea celor doi demonizați din Ținutul Gadarei*)

ADORMIREA SFINTEI ANA, MAMA PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU; SF. PĂRINȚI DE LA SINODUL AL V-LEA ECUMENIC; SF. CUV. OLIMPIADA ȘI EUPRAXIA

În Duminica a 5-a după Rusalii, Biserica ne pune înaintea minunii săvârșită de Domnul Iisus Hristos în pământul Gadarei. Gadara este o localitate care face parte din Decapole (care se traduce Zece Cetăți) și este situată în partea de N-E a Mării Galileei. Să nu uităm că în Decapole s-a născut și Sfântul Apostol Andrei, dintr-un tată evreu și o mamă grecoaică. Tot în Decapole s-a născut și Sfântul Grigorie Decapolitul de la Bistrița.

Aici, în ținuturile acestea, trăiau deci mulți păgâni. Aceasta ne relatează și Sfânta Evanghelie de astăzi. Ei se ocupau cu creșterea porcilor. Domnul a mers în această cetate însoțit de ucenicii Săi. A fost întâmpinat de un demonizat. Noi știm că demonizații nu sunt aceiași cu epilepticii. Ne-a fost dat adeseori să vedem demonizați și în bisericile noastre și mai ales în mănăstiri. Sunt oameni posedați, aduși la rugăciune de alții, știind puterea fără margini a lui Dumnezeu care pe toți i-a vindecat, la fel ca pe demonizatul despre care vorbește Sfânta Evanghelie de astăzi. Demonul pusese stăpânire pe persoana celui posedat. Nu mai era el stăpân pe sine, ci demonul vorbea prin el. Este interesant dialogul pe care demonul l-a purtat cu Mântuitorul. „Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?” (Matei 8, 29) deci demonul spune plener că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Mântuitorul a lăsat lucrul acesta foarte

„Puneți la inima voastră toate cuvintele pe care vi le-am spus eu astăzi și să le lăsați moștenire copiilor voștri, ca să se silească și ei a împlini toate poruncile legii acesteia. Căci acestea nu sunt în deșert date vouă, ci acestea sunt viața voastră și prin acestea veți trăi multă vreme în pământul acela în care treceți acum peste Iordan, ca să-l stăpâniți.”

Deuteronom 32, 46-47

discret în discuția cu slăbănogul de la Vitezda și direct în dialogul cu femeia samarineancă, acesteia spunându-i plener „Eu sunt Hristos”.

Înainte acestei minuni, nici Apostolii n-au înțeles că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu - deși participaseră la înmulțirea pâinilor, la potolirea furtunii pe mare - ei socotindu-L doar Profet. Iată că demonul Îl recunoaște ca Dumnezeu și se roagă Lui: „Dă-ne voie să intrăm în porci.” Și Domnul le-a împlinit cererea.

În urma pagubei adusă gadarenilor, locuitorii cetății L-au alungat, căci voiau o cetate fără Dumnezeu. Parcă această întâmplare ne aduce aminte de lupta nebună a Comunității Europene de a-L alunga pe Dumnezeu din cetatea lor. Câtă potrivire între demonizatul din Evanghelie și demonizații din ziua de azi!

Domnul a părăsit cetatea mergând spre corabie. A privit înapoi, căci demonizatul vindecat L-a rugat pe Mântuitorul să-l primească în rândul Apostolilor. Dar Domnul, în înțelegerea Sa dumnezeiască, l-a făcut apostol în patria sa. „Întoarce-te în casa ta și spune

cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.” (Luca 8, 39)

Ce bine ar fi ca noi care suntem aici să devenim apostoli în casele noastre, să citim Scripturile copiilor noștri și să luăm aminte la textul de la începutul cuvântului nostru, căci toți suntem datori, noi și copiii noștri, să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră de familie și în societatea noastră, care tinde să se asemene, din ce în ce mai mult cu ținutul gherghesenilor și gadarenilor!

Numai Iisus Hristos, în marea Sa bunătate, ne mai poate dezlega de lanțurile și obezile cu care ne-a legat satana. Ar fi multe de spus despre drama societății în care trăim și despre decadența morală a tineretului botezat cândva în Biserica noastră. Doar că, ajunși la maturitate se aruncă - ca și cei din Evanghelia de astăzi în care a intrat satana - înecându-se, în patimile, drogurile de care nu mai pot scăpa. Poate într-o altă împrejurare vom vorbi despre metodele prin care ne putem salva. ❖

Părintele Dinu

SFANTA CUVIOASA OLIMPIADA

Încă de la începutul propovăduirii Mântuitorului,
Domnul și ucenicii Săi au fost însoțiți de femei, care i-au ajutat și i-au susținut material și financiar.

Rolul femeilor în Biserica primară

Cunoscută din Evanghelie ne sunt femeile mironosițe, cele care, alături de Maica Domnului, cu mult curaj, devotament și iubire, îi vor sta alături Mântuitorului în multe momente. Când ucenicii abia mai apăreau, mironosițele îl însoțesc pe Mântuitorul pe drumul Golgotei, la Răstignire, la punerea Sa în mormânt și a treia zi pentru a unge Sfântul Trup cu miruri.

Mai târziu, după Cincizecime, deși creștinii sunt prizoniți, femeile sunt prezente peste tot unde Biserica se află. Le vedem primind în casele lor pe Apostoli sau ucenicii lor, ajutând cu bani Biserica, miluind pe săraci. Iar rolul lor este foarte important în slujirea liturgică. Astfel, în Biserica primară apare instituția diaconițelor, ca ordin inferior al clerului. Aveau sarcina de a catehiza femeile înainte de Botez, de a participa la botezul lor și a ajuta la Mirungere, de a avea grijă de văduve și femeile sărmene și de a se implica în toate activitățile filantropice ale Bisericii.

Instituția diaconițelor a durat până în secolul al IX-lea, când aceasta dispare. Trei diaconițe sunt pomenite în calendarul ortodox: Mucenița Tatiana (12 ianuarie), Sfânta Febe (3 septembrie) și Cuvioasa Olimpiada (25 iulie).

Intrarea în rândul diaconițelor a Cuvioasei Olimpiada

Cuvioasa Olimpiada s-ar fi născut între anii 361 și 368, în Constantinopol, într-o familie de neam bun și cu multe averi. Tatăl său, senatorul Seleucos, și mama sa, Olimpiada, pleacă repede la Domnul. Orfana găsește adăpost și îngrijire în casa rudei sale Procopie, guvernator al Constantinopolului.

Înțeleaptă și virtuoasă, primește o educație aleasă, și cunoaște oameni sfinți ai Bisericii precum Sfântul Grigorie Teologul sau Grigorie de Nyssa, dar și pe mulți alții. La o vârstă destul de fragedă este măritată cu Nebridios, prefectul Constantinopolului, care moare însă la puțin timp după nuntă.

Rămășă văduvă, împăratul Teodosie intenționează să o mărite cu o rudenie a sa, Elpidios, luând în considerare marile averi pe care le moștenise Olimpiada. Dar aceasta nu mai dorește să se căsătorească, ci vrea să-și închine viața

lui Dumnezeu și slujirii Bisericii Sale. I se iau averile, ea însăși fiind pusă sub strictă supraveghere. Însă, o scrisoare a Olimpiadei către împărat îl convinge pe acesta de buna credință și de năzuințele fetei și astfel este lăsată liberă și i se dau înapoi averile. Pe care ea va începe să le folosească pentru activitățile filantropice din Biserică, pentru săraci, bolnavi, ctitorire de mănăstiri pentru maici și multe altele.

Cuvioasa Olimpiada și Sfântul Ioan Gură de Aur

Olimpiada intră în rândul diaconițelor, iar când pe scaunul patriarhal al Constantinopolului va ajunge Sfântul Ioan Gură de Aur, diaconița Olimpiada va fi printre cei care îl sprijină cu toate puterile sale în reformele și misiunea sa. Dar tocmai aceste reforme și moralitatea ireproșabilă pe care o cere de la toți creștinii, indiferent de locul în care s-ar afla în ierarhia statală sau bisericească, îi aduc Sfântului Ioan Gură de Aur mulți dușmani, mai ales la curtea imperială, care în final completează pentru răsturnarea din scaunul arhieresc și exilarea sa. Pe 20 iunie 404 Sfântul pleacă în exil, plâns de toți cei care i-au fost aproape, dar și de mulți credincioși. Lasă nu puțini prieteni în urma sa, pe care însă îi va întări

trimitându-le scrisori din surghiun. Se păstrează 236 de scrisori din toată corespondența de o viață. Cele mai multe sunt scrise în perioada exilului său, între 20 iunie 404 și 14 septembrie 407, când trece la cele veșnice la Comana, în Pont.

Dintre scrisorile din exil, un loc deosebit îl au epistolele, în număr de 17, pe care le-a adresat credincioasei diaconițe Olimpiada. Aceasta s-a aflat printre cei care au continuat să îl susțină la Constantinopol și după plecarea sa. Pentru că un incendiu a izbucnit la catedrala Sfânta Sofia, cuprinzând și o parte a palatului imperial, autoritățile au pus aceasta pe seama susținătorilor Sfântului Ioan Hrisostomul și i-au pedepsit pe aceștia. Cuvioasa Olimpiada a fost și ea supusă anchetelor și condamnată la plata unei sume mari de bani.

Ultimii ani de viață ai Cuvioasei și minunile sale

Mai marii zilei însă o vor plecată din Constantinopol. Așadar și Cuvioasa Olimpiada este nevoită să ia calea surghiunului, locul de exil fiind Nicomidia. Aici, la nici un an după moartea iubitului său Părinte duhovnicesc, Sfântul Ioan Gură de Aur, este chemată și ea la Cer, la 25 iulie 408. Când încă trupul ei nu fusese pus în mormânt, îi apare în vis episcopului Nicomidiei și îi cere să o pună într-o raclă de lemn, să arunce racla în mare, iar pe ce mal va ajunge aceasta, locuitorii să o îngroape acolo. Racla se pare că a ajuns la Briktoi, aproape de Constantinopol. Creștinii au cunoscut că acestea sunt de la Dumnezeu, au luat moaștele și le-au așezat în biserica închinată Sfântului Apostol Toma, unde au început să facă multe minuni și vindecări.

În timpul unei invazii a perșilor (între 616 și 620), deși biserica a fost arsă, moaștele cuvioasei s-au aflat întregi. Perșii le-au aruncat în mare, iar apele s-au înroșit de sânge. Creștinii iarăși au cules din mare sfintele moaște, din care curgea sânge. Auzind de minune, Patriarhul Serghie (610-638) a luat moaștele și le-a mutat la Constantinopol, depunându-le cu evlavie în mănăstirea de maici ctitorită de Sfânta Olimpiada.

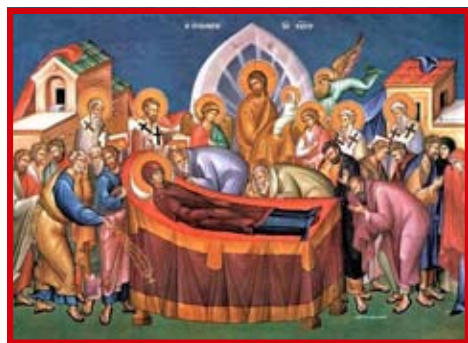
Pentru viața ei sfântă, a fost canonizată de Biserică în anul 440. ❀

SÂMBĂTĂ LĂSĂM SEC

PENTRU POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Postul Adormirii Maicii Domnului este unul dintre cele mai importante posturi pe care credincioșii îl țin în cursul anului bisericesc. Este mai scurt decât Postul Paștelui și cel al Crăciunului. Începe de regulă la 1 august și ține două săptămâni, până la 15 august. Lăsatul secului se face la 31 iulie.

făcut în secolul al XII-lea, la sinodul local din Constantinopol din anul 1166, condus de patriarhul ecumenic Luca Crysoverghis, unde s-a hotărât ca postul să se țină de pe data de 1 august până pe 15 august, zi în care Biserica prăznuiește Adormirea Născătoarei de Dumnezeu.

Ca orice post, și Postul Adormirii Maicii Domnului nu se rezumă numai la înfrânarea de la anumite bucate, ci în primul rând de la toate lucrurile care ne despart de Dumnezeu, mai greu decât postul alimentar fiind oprirea de la săvârșirea de păcate și cultivarea cu mai mare atenție a virtuților.

Ne rugăm mai mult acum, în acest post există rânduiala săvârșirii slujbei Vecerniei împreună cu unul din cele două Paraclise ale Maicii Domnului, iar în ajunul praznicului, Prohodul Maicii Domnului. Credincioșii se spovedesc și se împărtășesc în număr mare în această binecuvântată perioadă a postului, mai ales la marile praznice ale Schimbării la Față și Adormirii Maicii Domnului.

În acest post, în fiecare luni, miercuri

și vineri până la orele 15 se recomandă ajunarea, iar mai apoi se poate consuma doar mâncare uscată, iar în zilele de marți și joi se mănâncă legume fierte fără ulei. Sâmbăta și duminica este dezlegare la ulei și vin, iar pentru bucuria praznicului, în ziua Schimbării la Față se face dezlegare la pește.

Desigur, fiecare vom posti după starea noastră de sănătate, după vârsta și problemele noastre, dar mai ales după râvna și evlavia pe care o avem față de Maica Domnului. Sfatul și binecuvântarea duhovnicului trebuie cerute atunci când nu putem, din diverse motive, să ținem postul după tipicul bisericesc și Pravilă. Putem însă toți să înmulțim rugăciunea și milostenia, să iertăm și să cerem iertare, să participăm la Sfintele Slujbe, să ne spovedim și să aducem alte jertfe plăcute lui Dumnezeu în locul sau completarea postului de alimente. Cu dezlegarea duhovnicului să ne și împărtășim. Neuitând că timpul este scurt și cel mai important în această viață este să fim cât mai aproape de Dumnezeu. ❀

Se mai numește Postul Sfintei Marii sau Sântămăriei și ne pregătește pentru cele două praznice importante din luna august: Schimbarea la Față, pe 6 august, și Adormirea Maicii Domnului, pe 15 august.

Acest post și durata lui au fost stabilite prin secolul al V-lea, atunci când cultul pentru Maica Domnului a început să capete amploare. O vreme durata acestui post a fost diferită, căci cei din Antiohia, de pildă, obișnuiau să postească doar o zi, pe 6 august, în timp ce credincioșii din Ierusalim posteau timp de opt zile. Existau creștini care posteau chiar întreaga lună august, iar alții întreaga lună septembrie.

Uniformizarea duratei și a datei postului Adormirii Maicii Domnului s-a

Noi hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

În ziua de miercuri, 21 iulie 2021, în Aula Magna „Teoctist Patriarhul” din Palatul Patriarhiei, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Au fost luate următoarele hotărâri:

1. Înscrisura numelui Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, în ziua de 4 ianuarie și aprobarea textului Sinaxarului, Troparului, Condacului, Slujbei, Acatistului și Paraclisului acestuia.

2. Aprobarea hotărârii Permanenței Consiliului Național Bisericesc din ziua de joi, 4 martie 2021, referitoare la incompatibilitatea slujirii clericale cu funcțiile și/sau demnitățile publice, în conformitate cu hotărârea Sfântului Sinod nr. 1676 din 6 martie 2008, care precizează că „arhiereului, preotului, diaconului, monahiei și monahului din Biserica Ortodoxă Română, le este interzis să ocupe funcții de demnitar/înalț funcționar public la nivel central sau local, în Statul român sau în alte state”.

3. Sfântul Sinod a reamintit că, potrivit sfintelor canoane, hirotoniile în treptele

de diacon și de preot în Biserica Ortodoxă Română se pot săvârși de către chiriarh doar pentru parohii și mănăstiri din eparhia pe care o păstorește conform prevederilor statutare. Ierarhul care va hirotoni un candidat aparținând altei eparhii decât cea pe care o păstorește, fără încuviințarea ierarhului de la care provine candidatul, va fi trimis în judecata Consistoriului arhieresc prim, iar hirotonia va fi declarată nulă.

4. A fost aprobată înființarea a două noi parohii pentru comunitățile ortodoxe române din Ljubljana (Slovenia) și din Dubai (Emiratele Arabe Unite). Ambele parohii vor fi sub directa autoritate a Patriarhiei Române.

5. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a luat act cu îngrijorare de

recentele încercări de implementare a „educației sexuale”, cu caracter obligatoriu, în învățământul românesc, precum și de rezoluția Parlamentului European, din ziua de 24 iunie 2021, intitulată: Situația sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente în UE, în contextul sănătății femeilor (Raportul Matić).

Patriarhia Română își reafirmă poziția sa cu privire la păstrarea caracterului opțional al orelor care vizează „educația pentru viață” și avertizează asupra riscurilor unei „educații sexuale” cu un conținut ideologic potrivnic valorilor familiei creștine și inadecvat vârstei copiilor. ❀

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 IULIE - 1 AUGUST 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 25.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 28.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 30.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 31.07	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 1.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Rusalii (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) Utrenia, Sfânta Liturghie; Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului

CUVIOSUL IOANICHIE CEL NOU DE LA MUSCEL

Acest Cuvios bineplăcut lui Dumnezeu s-a născut din părinți evlavioși, trăitori în ținutul Muscelului. Din fragedă tinerețe, ascultând chemarea lui Hristos, s-a despărțit de toate plăcerile și ispitele lumii și s-a retras în Mănăstirea Cetățuia, Negru-Vodă, de pe valea Dâmboviței. A cunoscut mulți sihaștri care locuiau în vremea aceea în jurul mănăstirii. Datorită numărului mare de pustnici, ținutul muscelean a fost numit, mai târziu, Valea Chiliilor. Minunatul Ioanichie, după ce a deprins modul de viață al călugărilor iscușiți, luând binecuvântare, s-a retras într-una din peșterile Muntelui Negru-Vodă, unde s-a nevoit aproape 50 de ani.

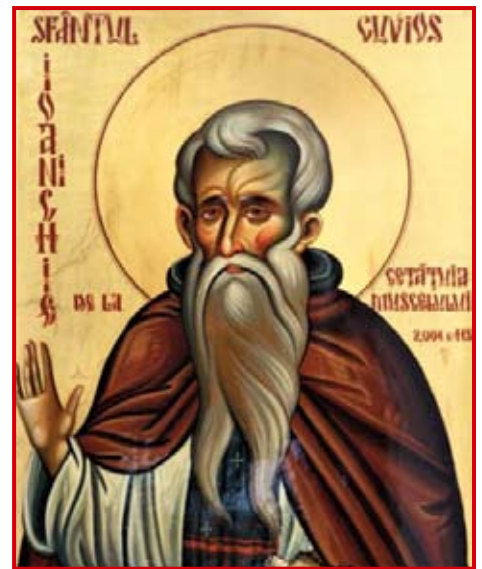
Suferințele sale, lucrarea sa isihastă, lipsurile sau stările de har pe care le-a trăit Cuviosul, numai Dumnezeu le știe. O dată pe săptămână un ucenic al Cuviosului venea să-i aducă pâine și apă. Starețul mănăstirii, duminica, după Sfânta Liturghie, îi aducea Sfintele Taine. Cunosându-și dinainte sfârșitul, părintele Ioanichie și-a săpat singur mormântul în peștera sa, încrustându-și în dreptul capului anul trecerii la cele veșnice - 1638. Așezându-se în mormânt, în ziua de 26 iulie, a adormit întru Domnul. Firea necuvântătoare i-a slujit, căci un păianjen i-a țesut deasupra trupului o pânză, ca un epitaf. Așa, osemintele Sfântului au rămas până în anul 1944.

În Postul Mare al anului 1944, Starețul Pimen al Mănăstirii Cetățuia hotărăște să petreacă cele 40 de zile ale Postului într-una din peșterile Muntelui Cetățuia, asemenea

marilor nevoitori de odinioară. Așa află peștera în care erau moaștele Sfântului Schimonah Ioanichie, neatins de stricăciune, plăcute la vedere și frumos miroitoare. Iar pe perete găsește scris numele și anul adormirii sale: „Ioanichie Schimonah 1638.” Moaștele sunt mutate în biserica mănăstirii, fiind de altfel singurele moaște întregi ale unui sfânt cuvios român din secolul al XVII-lea păstrate până în zilele noastre.

În timpul regimului comunist moaștele sfântului au fost îngropate în cimitirul mănăstirii. În anul 1997, la mutarea cimitirului într-o latură a curții, actuala obște monahală a găsit osemintele în aceeași stare plăcut miroitoare. Sfintele moaște au fost spălate și unse cu mir, după care au fost reînhumate într-o raclă, așteptându-se în continuare hotărârea Sfântului Sinod.

Construindu-se pridvorul cel nou al bisericii și primindu-se binecuvântarea de

a-l picta pe Cuvios pe peretele exterior, nu-i știau chipul sfântului. Dar într-o noapte, unul dintre frați l-a visat pe Sfântul Ioanichie, și astfel sfântul a fost zugrăvit în frescă după arătarea minunată din visul monahului.

Până la canonizarea Sfântului Ioanichie, sfintele sale moaște s-au aflat păstrate, cu evlavie, într-o sfântă raclă din biserica de la Mănăstirea Cetățuia. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea sa în anul 2009.

Acest sfânt a devenit pentru credincioșii tămăduitor de boli, făcător de minuni, ocrotitor al familiilor și mijlocitor al celor care nu pot avea prunci. ❀

Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Sfântul Pantelimon, ocrotitorul medicilor și vindecătorul celor bolnavi, a trăit și pățimit în timpul împăratului Dioclețian, prigonitorul creștinilor. Născut în Nicomidia, Asia Mică, a primit la naștere numele de Pantoleon, adică „cel puternic în toate ca un leu”, iar la botezul creștin i s-a schimbat numele în Pantelimon, adică „cel cu totul milostiv”.

Tatăl său, Eustorgius, era păgân, dar mama sa, Sfânta Euvula, pomenită în calendar la 30 martie, era creștină. Sfântul Pantelimon a reușit mai apoi să-l aducă la credința creștină și pe tatăl său, iar după moartea acestuia și-a împărțit toată averea săracilor.

Pantoleon a fost încredințat de tânăr renumitului medic Eufrosin, care-l îl învață în scurt timp multe din tainele tămăduirii bolilor. Împăratul Maximian, văzând iscusința și înțelepciunea tânărului, dorește să-l ia la palat ca medic personal.

Trecând în fiecare zi prin fața casei în care era ascuns Sfântul Ermolae, preot la biserica din Nicomidia, acesta din urmă îi ghici lui Pantoleon calitatea înaltă a sufletului. Îl invită să intre la el și-l învață că numai Hristos, singurul doctor adevărat, a venit să ne aducă mântuire, fără leacuri și fără ca să ceară plată. Cu dor mare de credință, începu să-l viziteze regulat pe

Sfântul Ermolae, care îl ajută să înțeleagă tainele credinței în Hristos.

Într-o zi, pe când se întorcea de la Eufrosin, Pantoleon a găsit pe drum un copil mort, ce fusese mușcat de o năpărcă. Socoti că poate să probeze adevărul promisiunilor lui Ermolae și chemă în ajutor numele lui Hristos și îndată copilul se ridică, iar năpărcă muri. Bucuros, alergă la preotul Ermolae, cerându-i să-l boteze cât mai curând.

Împăratul Maximian află că Sf. Pantelimon vindecase un orb din naștere, în numele lui Iisus Hristos. Îl cheamă în fața sa pe cel vindecat, vrând să afle cum l-a tămăduit doctorul. Omul răspunde simplu că a fost vindecat prin chemarea numelui lui Hristos și, odată cu vederea, a cunoscut și adevărata credință, cea creștină.

Sfântului Pantelimon i s-a cerut atunci să se lepede de Hristos. Dar pentru că sfântul mărturisește cu tărie credința creștină, este supus mai multor torturi, din care, în chip minunat, iese nevătămat. Refuzând în continuare să se închine zeilor, împăratul poruncește să fie decapitat. Însă la tăierea capului său nu a curs sânge, ci lapte, iar măslinul uscat de care fusese legat a înverzit pe dată și a dat fructe din belșug. Aflând despre acestea, împăratul dă ordin ca trupul sfântului și acel măslin să fie arse. Odată

plecați ostașii, creștinii scot din cenușă trupul neatins de foc al Sf. Pantelimon și-l îngroapă cu cinste pe pământul unui anume Arnantios Scolasticul. Curând, moaștele Sfântului Pantelimon încep să săvârșească minuni și să aducă vindecarea lui Hristos, Doctorul sufletelor și trupurilor, tuturor aceluia care cu evlavie se apropie de ele.

Păznuit în Biserica ortodoxă în data de 27 iulie, Sfântul Pantelimon este numit „doctor fără de arginți”, căci nu pretindea plată pentru binefacerile săvârșite. ❀